

Nr 344.

Av herr **Senander m. fl.**, *angående bostadsförhållandena å den svenska handelsflottans fartyg.*

Bostadsförhållandena i den svenska handelsflottans fartyg är sådana, att de utan tvekan kan betecknas som olidliga. Orsaken härtill är, att nu gällande förordning angående bostäder å fartyg är så bristfällig, att redarna utan påföljd kan hålla bostäder av undermålig kvalitet. Sålunda finns det många fartyg, där manskapet tvingas bo i rum med ett luftutrymme som endast uppgår till 2,05 kbm och en durkyta om 0,5 kvm per man (förordningen stipulerar dessa mått som minimimått). Vidare medger förordningen, att kvinnlig personal kan hänvisas till salongs- eller hyttutrymme, som om dagen tages i anspråk för annat ändamål. Detta har medfört att kvinnlig personal ofta inhyses i försalonger, rökhytter och liknande utrymmen, ett förhållande som betyder, att nämnda personal praktiskt taget saknar bostad i detta ords egentliga bemärkelse.

På grund av att förordningen medger rätt för kommerskollegium att meddela dispens från vissa föreskrifter i förordningen, händer det ofta å utgående fartyg, att tvåmanshytter icke förekommer, varför ända upp till 8 man sammanföras på ett mycket begränsat utrymme.

Det är i hög grad motiverat att utvecklingen av bostadsförhållandena på detta område bringas att hålla takt med utvecklingen av bostadsförhållandena i övrigt. En så stor yrkesgrupp som sjöfolket, med sitt ansvarsfyllda, betungande och riskabla arbete, har rätt att kräva ingripande av statsmakterna, så att åtminstone den moderna tidens minimikrav på hygien och trevnad tillgodoses. Som ytterligare skäl till en radikal förbättring av sjöfolkets bostadsförhållanden bör framhållas enslighetsmomentet i sjömanslivet, framförallt ombord i långtradare. Detta moment brukar tillmätas ganska stor betydelse då det gäller fastställande av arbetsvillkor för andra grupper, exempelvis fyrpersonalen. För sjöfolket skulle en god bostadsstandard åtskilligt neutralisera verkningarna av det ensliga livet ombord.

Även med hänsyn till tillämpningen av Genèvekonventionens bemanningsbestämmelser torde det vara nödvändigt med en revidering av förordningen angående bostäder å fartyg.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en allsidig och grundlig utredning av bostadsfrågan i svenska

handelsfartyg samt att snarast möjligt framläggas förslag om sådan ändring av Kungl. Maj:ts förordning av den 20 maj 1927 angående bostäder å fartyg, att en mera tidsenlig och hygienisk bostadsstandard uppnås.

Stockholm i januari 1939.

K. E. Senander.

H. Hagberg.

S. Rönn-Christiansson.

J. H. Brädefors.